

کندوکاو سیستم معانی ذهنی مصرف کنندگان موسیقی

محمد تقی ایمان^۱

استاد یخش جامعه‌شناسی و برنامه‌ریزی اجتماعی دانشگاه شیراز

نسیبه زنجیری^۲

دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی دانشگاه شیراز

ابراهیم اسکندری پور^۳

دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت رسانه دانشکده صدا و سیما

تاریخ دریافت: ۸۹/۳/۵

تاریخ پذیرش: ۸۹/۴/۲۰

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی سیستم معانی ذهنی مصرف کنندگان موسیقی صورت گرفته است. مشارکت کنندگان این پژوهش را ۲۱ نفر از دانشجویان ساکن خوابگاه‌های دانشگاه شیراز تشکیل می‌دهند. محققان از رویکرد کیفی نظریه زمینه‌ای و تکنیک جمع‌آوری اطلاعات مصاحبه عمیق بهره جسته‌اند. داده‌ها به کمک نرم‌افزار کیفی Nvivo مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. تحلیل داده‌های پژوهش و مدل پارادایمی ساخته‌شده نشان می‌دهد شرایط زمینه‌ای برای مشارکت کنندگان شامل «بافت فضایی» خوابگاه با زیرمجموعه تناسب زمانی - مکانی، اقتضای سنی و هویت جمعی است که در این میان «مُدگرایی» و روند «بازار جهانی موسیقی» به عنوان شرایط مداخله‌گر تأثیرگذار هستند. مشارکت کنندگان با قرار گرفتن در شرایط فوق، راهبردهای «جایگزینی و گسترش موسیقی» و افزایش «ضریب غیبت ذهنی» را اتخاذ می‌کنند و درنتیجه به کارگیری این راهبردها، پیامد «انگاره‌سازی» برای مشارکت کنندگان مطرح می‌شود. انگاره‌سازی مخصوصاً این مطلب است که مشارکت کنندگان به نوعی تصویرسازی ذهنی در برابر موسیقی می‌پردازند که در دو سوی یک طیف از هم‌ذات‌پنداری تا فرافکنی در نوسان است.

واژه‌های کلیدی: انگاره، پژوهش کیفی، گذار موسیقیابی، مصرف موسیقی، موسیقی عامه‌پسند، نظریه زمینه‌ای.

1. iman@shirazu.ac.ir

2. zanjari.nz@gmail.com

3.e.eskandari@gmail.com

مقدمه و طرح مسئله

همه انسان‌ها کم‌ویش از موسیقی برای پر کردن لحظات فراغت خود استفاده می‌کنند. به یک معنا، بخش عمده‌ای از لحظات زندگی ما با شنیدن موسیقی درآمیخته است (فاضلی، ۱۳۸۴: ۲۸).

این نقش عمیق موسیقی در زندگی آدمیان، مطالعاتی را در زمینه‌های متعدد در پی داشته است (برای مثال: بنت^۱، ۲۰۰۰؛ دنورا^۲، ۲۰۰۰؛ مارتین^۳، ۱۹۹۵). نتایج این تحقیقات هیچ‌گاه در یک رویکرد مفهومی سازمان یافته در مطالعات جامعه‌شناسی مربوط به موسیقی منسجم نشده است (بنت، ۲۰۰۸). البته این عرصه بالقوه می‌تواند تحقیقات متتنوعی را در خود جای دهد و توجه به سایر جنبه‌های فعالیتی موسیقی از این‌رو ضروری است. رشد صنعت موسیقی و ورود روزانه موسیقی به بازار چشمگیر است و مانند یک فناوری جدید همچون محوری در زندگی روزمره افراد قرار گرفته است.

روان‌شناسان و جامعه‌شناسان هریک بر اساس حوزه مربوطه خود رویکرد متفاوتی نسبت به موسیقی دارند. در حوزه روان‌شناسی، موسیقی و موسیقی‌درمانی به معنای تأثیرات مفید بر عالم بیماری است که شامل مشکلات مهارت‌های اجتماعی، احساسی و شناختی و کاهش مشکلات رفتاری جنون‌آمیز می‌شود (هولمز^۴، ۲۰۰۶)؛ همچنین در جامعه‌شناسی، عمدۀ تحقیقات در زمینه رابطه مصرف موسیقی با جنسیت، مصرف مواد مخدر و همچنین تحلیل محتوای موسیقی‌های روز همچون رپ شکل می‌گیرد (تیموتی^۵، ۲۰۰۵).

به گواه آمار فروش آلبوم‌ها و سایت‌های به اشتراک‌گذاری موسیقی (ر.ک به سایت ایران سانگ). گسترش موسیقی‌های جدید و عامه‌پسند مانند پاپ و رپ، در سبک‌های متفاوت در زندگی نسل امروز رو به رشد است (قاسمی، ۱۳۸۵). اکثر مطالعاتی که در این حوزه نوپا در ایران انجام شده، در حیطه اثبات‌گرایی و روش کمی است. فراگیر بودن موسیقی عامه‌پسند در خوابگاه‌های دانشجویی چنان بارز است که کارکردی بدون جایگزین را در ذهن مصرف‌کنندگان موسیقی ساکن خوابگاه ایجاد کرده است؛ لذا این مطالعه درصد است با استفاده از رویکردی تفسیری به مطالعه تجربه و بررسی سیستم معانی ذهنی دانشجویان پسر و دختر ساکن خوابگاه‌های دانشگاه شیراز پیرامون مفهوم موسیقی بپردازد.

1. Bennett
2. DeNora
3. Martin
4. Holmes
5. Timothy

توجه به موسیقی در کشور ما از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این اهمیت از یک سو به گرایش ایرانیان به موسیقی باز می‌گردد و از دیگر سو به نقشی که موسیقی در هویت جوانان در جوامع معاصر دارد. این وضعیت با جریان جهانی شدن و گسترش موسیقی غربی در جهان و صنعت موسیقی جدید که بیش از هر چیز بر تولید موسیقی مردم پسند استوار است، پیچیده‌تر نیز می‌شود (زوئیس، ۱۳۷۷).

مسئله مورد بررسی این مطالعه این است که دانشجویان ساکن خوابگاه چه فهم و درکی از موسیقی دارند، چگونه نسبت به آن جهت‌گیری می‌کنند و چه راهبردی را برای مواجهه با آن اتخاذ می‌کنند. در اصل، موسیقی نوعی کنش خلاقانه با معنا تلقی می‌شود که قدرت انتقال بین ذهنی فراوانی دارد. تجربه موسیقی در سیستم معنای کنشگران اجتماعی تفسیر می‌شود و در مقابل آن موضع‌گیری می‌شود؛ بنابراین به منظور تبیین نظری کارکرد موسیقی در ذهن مصرف‌کنندگان، به کندوکاو و تحقیق پیرامون سیستم معنای مشترک از چگونگی تجربه، فهم و تفسیر فهم آنان نیاز است؛ به همین دلیل، کندوکاو و تحقیق پیرامون سیستم معنای مشترک مصرف‌کنندگان موسیقی می‌تواند پاسخگوی سوال‌هایی باشد که پاسخ آنها از قبل مشخص نیست و در حقیقت سوال‌هایی پژوهشی خواهند بود. این پژوهش به دنبال طرح و پاسخ به پرسش‌هایی است تا دستیابی به سیستم معنای مشترک و تجربیات ساکنان خوابگاه دانشگاه شیراز از مفهوم با معنای موسیقی امکان‌پذیر شود.

با توجه به رویکرد کیفی حاکم بر این پژوهش، می‌توان مفهوم موسیقی در ذهن افراد ساکن خوابگاه را از درون و از نقطه نظر مشارکت‌کنندگان تفسیر کرد. این گونه تحقیقات به دنبال جست‌وجوی یک فهم بهتر از واقعیت اجتماعی هستند و تأکید خود را بر فرایندها، الگوهای معنایی و ویژگی‌های ساختاری قرار می‌دهند. بر اساس این رویکرد تلاش بر آن است تا مفاهیمی را که نقش آفرینان این عرصه اجتماعی پیرامون موسیقی از زندگی روزمره، ناخودآگاه کسب می‌کنند، به صورت ساختاریافته نشان داده شود. تحقیقات کیفی با توصیف ضخیم^۱ خود، از توصیف واقعیت به سادگی عبور نمی‌کنند و همچون آینه، انعکاس ادراک‌شدن‌های ناشناخته را در شناخته‌ها و ادراک‌شدن‌های شناخته را در ناشناخته‌ها قرار می‌دهد و به بازشناسی «خود»^۲ افراد کمک می‌کند (فلیک، ۲۰۰۴). این روش، درگیر شدن بیشتری را با درک مفهوم موسیقی

1. Thik
2. Self
3. Flick

نسبت به روش‌های دیگر داراست و یک تصویر تمام‌نما^۱ از تجربه موسیقی به دست می‌دهد و به دنبال ساخت تئوری زمینه‌ای است.

اهداف بررسی

مقاله حاضر در صدد بررسی تجارب و ذهنیت مصرف‌کنندگان موسیقی روز در بین دانشجویان ساکن خوابگاه‌های دانشگاه شیراز است. از این رهگذر تلاش می‌شود به تصویر ذهنی ساخته شده از موسیقی دست یافت تا به وسیله واکاوی این تجارب و در نظر گرفتن بافت جمعی محیط، بتوان به راهبردهای اتخاذ شده توسط مشارکت‌کنندگان و در نهایت پیامدهای حاصله رهنمون شد. دستیابی به موارد گفته شده از طریق تلاش برای پاسخگویی به پرسش‌های ذیل ممکن است:

- ❖ معانی ذهنی افراد مورد مطالعه پیرامون موسیقی چیست؟
- ❖ چه شرایطی سبب شکل‌گیری معانی ذهنی برداشت شده از موسیقی در ذهن افراد مورد مطالعه می‌شود؟
- ❖ افراد مورد مطالعه، چه راهبردهایی را بر مبنای معانی ذهنی شکل‌گرفته اتخاذ می‌کنند؟
- ❖ کنش‌های شکل‌گرفته پیرامون معانی ذهنی چه پیامدی برای افراد مورد مطالعه دارد؟

فصلنامه علمی-پژوهشی

۸۸

دوره سوم
شماره ۴
۱۳۸۹
زمستان

ادبیات تحقیق

تحقیقات داخلی با رویکرد جامعه‌شناسی از حجم اندکی برخوردار است که در ادامه به مهم‌ترین آنها اشاره می‌شود:

در پژوهشی که توسط صمیم و قاسمی در دانشگاه اصفهان به روش پیمایشی و با نمونه ۴۱۰ نفری به انجام رسیده است، به بررسی رابطه گرایش به مصرف گونه‌های موسیقی مردم‌پسند ایرانی و غربی و میزان پرخاشگری در میان دانشجویان پرداخته شده است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد رابطه معنی‌داری بین پرخاشگری و مصرف موسیقی مردم‌پسند وجود دارد که در مورد گرایش به موسیقی مردم‌پسند بعد از انقلاب، رابطه منفی و در مورد انواع دیگر آن، رابطه مثبت است و بیشترین گرایش نیز به موسیقی مردم‌پسند غربی بوده است (صمیم، ۱۳۸۸).

در پژوهشی دیگر ارتباط قشریندی اجتماعی و مصرف موسیقی برای فهم تأثیر دو نظام

اجتماعی و فرهنگی مورد بررسی قرار گرفته است. دو مؤلفه طبقه و پایگاه به منظور سنجش قشریندی اجتماعی و نوع و میزان مصرف موسیقی، جهت سنجش مصرف فرهنگی مدنظر قرار گرفته است. این پژوهش که به روش کمی و با حجم نمونه ۳۵۰ نفری در تهران انجام پذیرفته است، نتایج ذیل را به همراه داشته است: میان طبقه و پایگاه اجتماعی و مصرف موسیقی رابطه معنی دار و مثبتی وجود دارد. در حالی که پایگاه با هر دو مؤلفه کیفی مصرف فرهنگی (صرف نخبه و مصرف توده) موسیقی در ارتباط است، طبقه تنها با مؤلفه مصرف توده در ارتباط است. هرچه طبقه بالاتر می‌رود گرایش به مصرف موسیقی فرهنگ نخبه بیشتر است. در کل تأثیر پایگاه، پیش‌بینی کننده بهتری برای میزان و نوع مصرف موسیقی است (قاسمی، ۱۳۸۷).

فاضلی پژوهشی را با عنوان «بررسی تجربی فعالیت موسیقیایی و مصرف موسیقی در شهر تهران» انجام داده است. وی با استفاده از این تحقیق به بررسی ذاته موسیقی در شهر تهران پرداخته و در آن نظریه‌های طبقاتی تبیین کننده ذاته موسیقیایی را نیز نقد کرده است. در این تحقیق تمایز طبقاتی در مصرف موسیقی تأیید شده و نتایج نمایانگر آن است که شواهدی در خصوص انتقال بین نسلی سرمایه فرهنگی و ذاته موسیقیایی وجود دارد، اما به دلیل تبیین کننگی اندک مدل ارائه شده و همچنین ضرایب همبستگی اندک مشاهده شده، به بازنگری در نظریه طبقاتی مصرف فرهنگی نیازمندیم (فاضلی، ۱۳۸۴).

پژوهش دیگری نیز توسط قاسمی و میرزایی (۱۳۸۵) با عنوان «جوانان و هنجرهای رسمی و غیررسمی موسیقی پاپ» به روش پیمایشی در بین جوانان شهر اصفهان به انجام رسیده است. این مقاله به مطالعه موسیقی در زمینه اجتماعی با تأکید بر موسیقی پاپ می‌پردازد. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد جوانان شهر اصفهان گرایش بیشتری به موسیقی پاپ غیرمجاز دارند و آن را شادتر از موسیقی پاپ مجاز می‌دانند و برخی شباهت‌های موسیقی پاپ مجاز به موسیقی پاپ غیرمجاز را از دلایل گرایش جوانان به موسیقی پاپ مجاز می‌دانند (قاسمی، ۱۳۸۵).

پژوهش دیگری توسط کوثری با نام گفتمان‌های موسیقی در ایران انجام شده که می‌کوشد با بررسی وضعیت موسیقی و اندیشه‌ها و مواضع موسیقی‌دانان کشور، تصویری از گفتمان‌های رایج موسیقی در ایران به دست دهد. وی گفتمان‌های رایج موسیقی در ایران را به شیوه زیر دسته‌بندی کرده است: ۱) گفتمان موسیقی علمی، ۲) گفتمان موسیقی غربی، ۳) گفتمان موسیقی سنتی، ۴) گفتمان موسیقی ترکیبی، ۵) گفتمان موسیقی پاپ.

کوثری در این پژوهش اشاره می‌کند که تعارض‌های موجود تنها در سطح علمی نیست -

اگرچه هریک می‌کوشند خود را چنین بنمایند – بلکه حاکمی از تعارض میان نیروهای اجتماعی گوناگون است که هریک از گفتمان خاصی حمایت می‌کنند؛ بنابراین، هم باید به رابطه عمودی قدرت (بین حکومت - دستگاه‌های دولتی و نیروهای اجتماعی) توجه کرد و هم به رابطه افقی قدرت (بین گروه‌ها و نیروهای اجتماعی مختلف). از دیگر سو، این گفتمان‌ها در حال نزاع بر سر هستی خود و قانع کردن طرف‌های مقابل هستند و به این دلیل که «گفتمان» هستند، نمی‌توانند از طریق گفتمانی حریف خود را از میدان خارج کنند؛ بنابراین تنها وضعی که محتمل است وضع «همزیستی گفتمانی» است (کوثری، ۱۳۸۵). در مجموع در مطالعات داخلی که بیشتر کمی هستند، به ذاته موسيقی‌ای افراد و چرایی انتخاب آنان از بیرون و یا به تحلیل محتوا و بررسی متن خود آهنگ‌ها پرداخته شده است.

در پژوهش‌های خارجی به نقش و کارکرد موسيقی در زندگی افراد بیشتر پرداخته شده است. در پژوهشی توسط دنورا با عنوان «موسيقی در زندگی روزمره» در انگستان، ترجیحات و مصرف موسيقی بررسی شده است. در این پژوهش، موسيقی راک، رپ، جاز، کلاسیک و محلی بر اساس سن، جنسیت و پایگاه طبقاتی سنجیده شده است. وی در مصاحبه‌های انجام‌شده در فرایند تحقیق به این نتیجه رسیده که موسيقی فرای کالای فرهنگی است و افراد آن را به عنوان بازتاب جایگاه هیجانی و هویت به حساب می‌آورند. موسيقی درباره زندگی نیست بلکه در فرایند و ساختار زندگی ساخته شده، از واکنش‌ها گرفته شده و به خود و ذهنیت فرد بازمی‌گردد. مصرف موسيقی هنگامی معنی می‌باید که دنیای آنها از منظر زیبایی شکل خود را از دست داده و برای بازسازی آن از موسيقی استفاده می‌کنند. در موارد دیگر برای هیجان و عده‌ای نیز به عنوان یک عامل زیباشناختی آن را مصرف می‌کنند. موسيقی یک قسمت خوشایند یا رنجش‌آور از بستر و موقعیت نیست که بی‌اراده به آن توجه کنند. زمانی که موسيقی بازتاب قسمتی از فرد، دیگران، واکنش و جایگاه اجتماعی است، یک لایه بنیادی در زندگی و بافت زندگی شخصی و در نتیجه یک واسطه قادرمند از نظم اجتماعی است (دنورا، ۲۰۰۰).

جکسون نیز در پژوهشی که در استرالیا انجام شده، معتقد است موسيقی پاسخ‌های عاطفی مثبت را برمی‌انگیزد، به افراد هویت می‌دهد، کمک می‌کند تا جوانان مطالعه کنند، به آنها حس تعلق داشتن اعطا می‌کند و آنها را قادر می‌سازد تا از پس زندگی برآیند و خود را درک کنند (جکسون، ۲۰۰۱). البته در پژوهش‌های دیگری مانند پژوهش فورسییر در سال ۱۹۹۸ بین

صرف انواع خاص موسیقی و افزایش مصرف الكل، ناهنجاری روانی ناشی از همراهی با گروههای نژادپرست، همجنس‌گرا، خشونت‌طلب و کسالت ناشی از گوش دادن به ریتم‌های تکرارشونده نیز دیده می‌شود.

در تحقیق دیگری توسط پین، نوعی سنتیزه‌جوبی دائمی بین مفاهیم رپ و مذهب دیده می‌شود که بیشتر به مادی‌گرایی کمک می‌کند و امکان دارد به روح صدمه برساند و قدرتی مصنوعی برای برانگیختن احساسات امریکایی - افریقایی‌ها^۱ به حساب می‌آید (پین، ۲۰۰۳).

چهارچوب مفهومی

چهارچوب فکری این پژوهش کنش متقابل نمادین است که بر اساس آن صرف موسیقی انعکاس معناداری از تجارب مشارکت‌کنندگان است. راههای مصرف موسیقی تنها به گوش دادن به آهنگ‌ها مربوط نمی‌شود بلکه به راههایی که به زندگی اجتماعی و شخصی ما همچون خرید و به اشتراک‌گذاری موسیقی و تعامل با آن گره خورده است، نیز مربوط است (اوهارا^۲، ۲۰۰۵). موسیقی از راههای متنوع همچون رادیو، تلویزیون و اینترنت با کیفیتی همچون اجراهای زنده در کنسرت‌ها، گوش داده می‌شود. استفاده از موسیقی‌های ضبط شده خود می‌تواند شاخص رفتاری ترجیحات موسیقی‌ای باشد که به پول و زمان مصرف کننده پیوند خورده است. بارگذاری^۳ و به اشتراک‌گذاری^۴ موسیقی، مصرف کننده را در صفحه جلوتر از ارائه کننده قرار داده است. این شواهد تجربی و جانشینی‌های ارائه ما را به سوی رویکرد جایگزینی مصرف به جای گوش دادن سوق می‌دهد.

در این راستا یکی از موسیقی‌های رایج که به گواه نتایج پژوهش حاضر نیز از مصرف بالایی در میان جوانان برخوردار است، موسیقی عامه‌پسند است. موسیقی عامه‌پسند، آمیزه‌ای از سنت‌های موسیقی‌ایی، سبک‌ها و تأثیرها، و نیز محصولی اقتصادی است که مقاصد ایدئولوژیک مصرف کنندگان نیز بر آن تأثیر می‌گذارد. در بطن اکثر موسیقی‌های عامه‌پسند، تنش بنیادی‌ای بین خلاقیت در ساختن موسیقی و ماهیت اقتصادی تولید فراوان و توزیع آن وجود دارد (شوکر، ۱۳۸۴: ۲۴).

1. African-American

2. OHara

3. Download

4. Sharing

در رابطه با گونه موسیقیایی مورد بررسی پژوهش حاضر، در وهله نخست محققان به دنبال بررسی موسیقی مورد مصرف در بستر خوابگاه به معنای عام آن و فارغ از جهتگیری در گونه‌های آن بوده‌اند. این در حالی است که همان‌گونه که در نتایج پژوهش مشهود است و با توجه به تسلط مصرف موسیقی عامه‌پسند در بستر مورد مطالعه، بر این موسیقی تأکید می‌شود؛ به عبارت دیگر این گونه، موسیقیایی خود را در نتایج به شکل برجسته‌تری نمایان ساخته است.

مشارکت‌کنندگان در تجربه هر نوع موسیقی سعی دارند تا بر اساس معنایی که از آن درک می‌کنند، گفتمان موسیقی را راهی برای تولید و بازتولید دنیای اجتماعی خویش در بستر کنش مقابله خود یابند. ذهن و خود کنشگران (ساکنان خوابگاه) هر دو واقعیت اجتماعی هستند و موسیقی همچون زبانی، شکل ایمایی صدایی، برای تولید ذهن آنان شده است؛ همین امر ما را همچون تفسیرگرایان به جای پرسش چرایی، به چگونگی هدایت می‌کند (ر.ک: ارمکی، ۱۳۸۱: ۲۳۹). تفسیرگرایان می‌خواهند بدانند چگونه افراد در یک مجموعه مشخص تفاوتی را بین درون و بیرون در میان امور روزانه خود قائل می‌شوند. آنان به مشارکت‌کنندگان پژوهش خود نزدیک می‌شوند تا دریابند چگونه دنیای اجتماعی خود را درک نموده و به فعالیت می‌پردازنند (تراور،^۱ ۲۰۰۲: ۱۷). چهارچوب در تفسیرگرایی یک نوع معرفت‌شناسی ذهنیت‌گرا را به همراه دارد و مشارکت‌کنندگان این پژوهش که می‌دانند و پاسخ می‌دهند، خود در خلق فهم و دانش مشارکت دارند (دنیس،^۲ ۲۰۰۳: ۳۳). مصرف موسیقی همچون نمادی در بین کنشگران (ساکنان خوابگاه) به اشتراک گذاشته شده و این سمبول، تعامل‌ها و ارتباط‌هایی را بین آنان ایجاد کرده است. تجربه آنان در مصرف موسیقی ماهیتی فرایندی و قابل تغییر در طول سکونت مشارکت‌کنندگان در خوابگاه دارد. کنشگران^۳ معانی را به موسیقی الصاق کرده و نگهداری می‌کنند. این معانی در طول زمان در ذهن کنشگران دستکاری شده، بازبینی، اصلاح و تفسیر می‌شوند. نمادهای برگرفته از موسیقی به آنان این اجازه را می‌دهد تا در کنش‌ها و واکنش‌های انسانی به طور مشخص شرکت کنند. کنشگران قادرند معانی و نمادهایی را که در کنش‌ها و واکنش‌ها بر پایه تفسیرشان از موقعیت به کار می‌گیرند، تغییر داده یا اصلاح کنند. آنان مسیرهای ممکن کنش را بررسی، و مزايا و معایب آنها را ارزیابی و انتخاب می‌کنند. همین

1. Traver
2. Denzin

الگوهای در هم تنیده کنش و کنش متقابل است که اجتماع ساکنان خوابگاه را تشکیل می‌دهد و خلاقیت انسان به عنوان توانایی‌ای در تعاملات و کنش متقابل آنان ابراز می‌شود (ایمان، ۱۳۸۸: ۱۵۸-۱۶۰).^۱

روشناسی

پژوهش حاضر بر اساس نظریه زمینه‌ای^۲ به عنوان یکی از روش‌های مطرح کیفی، صورت پذیرفته است. این روش که پایه‌گذاران آن گلیسر و شتراوس هستند، بر نوعی استقرا استوار است که به وسیله داده‌های متنج از پژوهش، نظریه تولید می‌کند. در این روش، جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها و نظریه احتمالی نهایی با یکدیگر ارتباط نزدیکی دارند و محقق به جای پیش فرض گرفتن یک نظریه با ورود به حوزه مورد مطالعه به داده‌ها اجازه می‌دهد تا نظریه را پدید آورند (اشтраوس و کورین، ۱۹۹۸). مبنای روش کیفی مورد استفاده در این پژوهش که در پارادایم تفسیرگرایی قرار می‌گیرد، به پدیداری الگوها، تم‌ها و مقولات از داده‌ها تأکید دارد؛ برخلاف اینکه این برچسب‌ها به داده‌ها تحمیل شود (پاتن، ۱۹۹۰: ۳۰۶). تفسیرگرایان به ذات و ماهیت دنیا توجه کرده و در همان راستا نیز فرایندهای روش‌شناختی را به کار می‌گیرند (دنیس، ۲۰۰۳: ۳۳). در تحقیقات کمی، محققان به دنبال یافتن علل و تأثیرات روابط مورد ادعای تئوری هستند، اما در پی تغییرات سریع جامعه، گاه نتایج گوناگون زندگی اجتماعی محققان را به سوی رویکردی با زمینه‌ای جدید هدایت می‌کند که روش قیاسی گذشته را به چالش می‌کشاند و روند پژوهش به جای آغاز با یک تئوری، رو به سوی استقراری شدن می‌نهد (دنیس، ۲۰۰۳: ۳۴).

در رویکرد تفسیری، عینیت یافتن تحلیل‌های جامعه‌شناختی باید بر این اساس باشد که چگونه اعضای جامعه کنش خود را درک می‌کنند. در این رویکرد برخلاف اثبات‌گرایی سودی در کارکردن با اطلاعات فراوان دیده نمی‌شود و می‌توان به تحلیل مصاحبه‌های عمیق در آن پرداخت (تراور، ۲۰۰۲: ۱۰)؛ از این رو، این روش به فهم و شرح تجربه مشارکت‌کنندگان از موسیقی و مصرف آن از درون ذهن آنان کمک شایانی می‌کند (چارمز، ۱۹۹۵: ۴). این امر با

1. Grounded Theory

2. Strauss & Corbin

3. Patton

4. Charmaz

هدف مقاله حاضر که دستیابی به سیستم معانی ذهنی مصرف‌کنندگان موسیقی است، سازگاری قابل توجهی دارد.

مشارکت‌کنندگان و نمونه گیری

مشارکت‌کنندگان این پژوهش ۲۱ نفر از دانشجویان پسر و دختر ساکن خوابگاه‌های دانشگاه شیراز، از رشته‌های مختلف هستند. برای انتخاب نمونه مورد نظر از روش نمونه‌گیری هدفمند که سنتیت بیشتری با تحقیقات کیفی دارد، استفاده شده است (پاتن، ۲۰۰۲). با استفاده از تکنیک گلوله برفی^۱ افرادی که نمونه‌های غنی از اطلاعات^۲ بودند و به طور مشخص توانایی آگاهی‌دهنده^۳ داشتند، انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از مشارکت‌کنندگان، از تکنیک مصاحبه عمیق^۴ در دو مرحله استفاده شد. ابتدا از طریق مصاحبه غیررسمی با شش نفر از مشارکت‌کنندگان، خطوط کلی پرسش‌ها و مفاهیم اولیه شکل گرفتند، سپس در مرحله بعد مجموعه سوالات به صورت باز طراحی شده و پس از مصاحبه با ۱۵ نفر از مشارکت‌کنندگان به اشباع نظری^۵ رسید، ضمناً از برخی مشارکت‌کنندگان بیش از یک بار مصاحبه به عمل آمد.

گردآوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات

فرایند تحلیل داده‌ها، با توجه به اهمیت آن در رویکرد نظریه زمینه‌ای طی سه مرحله کدگذاری صورت پذیرفت. این سه مرحله مطابق نظریه زمینه‌ای به شکل: (۱) کدگذاری باز، (۲) کدگذاری محوری^۶ و (۳) کدگذاری انتخابی^۷ انجام پذیرفت (اشترووس و کوربین، ۱۹۹۸).

در این مراحل که به صورت پیوسته دنبال می‌شوند، مصاحبه‌های انجام‌شده به صورت خطبه‌خط تحلیل و کدگذاری شده است. در ابتدا و در قالب مرحله کدگذاری باز، به هر مفهوم موجود در مصاحبه یک برجسب الصاق شد و بر اساس ویژگی‌ها و ابعاد هر مفهوم، تعداد زیادی کدهای باز و خام پدیدار شدند. در ادامه و در مرحله کدگذاری محوری، هر تعداد از

1. Snowball Sampling
2. Rich Cases
3. Informative
4. In-Depth Interview
5. Theoretical Saturation
6. Open Coding
7. Axial Coding
8. Selective Coding

کدهایی که به لحاظ مفهوم و خصایص مرتبط بودند، گردآوری شده و به محوریت یک مقوله^۱ سازماندهی شدند. بدین ترتیب پس از فرایند خُرد کردن مصاحبه‌ها به کدها و زیرمقوله‌ها در کدگذاری باز، در این مرحله (کدگذاری محوری) به مرتبط کردن و دسته‌بندی آنها حول محور موضوعات اصلی پرداخته شد.

کدگذاری انتخابی نیز با استفاده از انتخاب مفاهیم و موضوعاتی که در استخراج مضمون اصلی پژوهش مؤثر به نظر می‌رسیدند، دنبال شد. این مرحله با هدف یکپارچه‌سازی و پالایش داده‌ها، به منظور پدیداری مقوله اصلی و نظریه انجام می‌شود. در کدگذاری انتخابی تلاش می‌شود انتخاب مقوله‌ها به گونه‌ای صورت پذیرد که مقوله اصلی استخراج شده، عمدۀ مفاهیم پدیدآمده در مراحل قبل را پوشش دهد (اشترووس و کوربین، ۱۹۹۸: ۲۱). شایان ذکر است این سه مرحله کدگذاری لزوماً به صورت متوالی دنبال نشده‌اند و به اقتضای فضای پژوهش، محققان مابین این مراحل برای حصول به بهترین نتیجه جابه‌جا شده‌اند.

در حین مراحل کدگذاری سه‌گانه، ابزار تحلیلی پارادایم^۲ نیز مطابق آنچه اشتراوس و کوربین مدنظر داشته‌اند، استفاده شده است. پارادایم مورد استفاده از سه بخش شامل شرایط^۳، کنش^۴ - کش متقابل^۵ و پیامدها^۶ تشکیل شده است (گلسر و اشتراوس، ۱۹۷۷). این پارادایم سه‌گانه در تمام مراحل پژوهش از طرح پرسش‌های تا خلق نظریه، به مثابه راهنمایی برای محققان عمل نموده و سبب سازماندهی بیشتر یافته‌ها شده است. لازم به ذکر است فرایند تحلیل داده‌ها به کمک نرم‌افزار Nvivo صورت گرفته است. این امر سبب افزایش سرعت و دقیق فرایندهای تحلیلی و جمع‌بندی و مدل‌سازی چند بعدی شده است. نرم‌افزار یادشده، یکی از نرم‌افزارهای مطرح دنیا در حوزه تحقیقات کیفی است که تاکنون در کشور ما کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

قابلیت اعتماد^۷

در ارزیابی اعتبار و پایایی تحقیقات کیفی اگرچه بر اصول پارادایمی حاکم بر تحقیقات اتفاق

-
1. Category
 2. Paradigm
 3. Condition
 4. Action / Interaction
 5. Consequences
 6. Glaser & Strauss
 7. Trustworthiness

نظر وجود دارد ولی در ارزیابی عملی و به کارگیری مفاهیم مربوط به آن، اتفاق نظری نیست و برخی اندیشمندان از مفاهیم شبیه تحقیقات کمی استفاده کرده‌اند (ایمان، ۱۳۸۸: ۱۷۷). در تحقیقات کیفی، وسیله اندازه‌گیری خود محققان هستند؛ پس در اعتبار آنان نیز باید مهارت، دقیق و صلاحیت‌شان در نظر گرفته شود (پاتن، ۲۰۲: ۱۹). کراسول هشت نوع اعتبار را که توسط محققان کیفی بسیار استفاده می‌شود، نام می‌برد همچون درگیری طولانی مدت و مشاهده مدام و در زمینه، روشن کردن تعصب یا سوگیری محقق، توصیف پُریار و غلیظ.

برای دستیابی به اعتماد مورد نیاز برای تأیید علمی این پژوهش، از دو ابزار بازرگاری خارجی^۱ (توسط استاد راهنمای وسیله ناظارت بر تمام مراحل پژوهش) و اعتبارسنجی توسط اعضاء^۲ یا مشارکت‌کنندگان (به وسیله ارائه مفاهیم، مقوله‌ها و روابط آنها به مشارکت‌کنندگان و تأیید کلیات یافته‌ها توسط آنها و بعضًا اصلاحات جزئی بر مبنای نظرات نهایی مشارکت‌کنندگان) استفاده شده است. ابزار بررسی خارجی به یک بازرگاری و یا مشاور خارجی اجازه می‌دهد تا هم فرایند و هم یافته‌های تحقیق را از نظر دقیق بررسی کند. بازرگاری یافته‌ها یا محصولات، بررسی می‌کند که آیا تفسیرها و نتیجه‌گیری‌ها به وسیله داده‌ها حمایت و تصدیق می‌شوند یا خیر. لینکلن و گویا به صورت استعاری این مطلب را با یک بازرگاری مالی مقایسه می‌کنند (کراسول، ۲۰۰۷: ۲۰۹). اعتبارسنجی توسط اعضاء، زمانی رخ می‌دهد که محقق نتایج میدانی را به اعضاء، جهت دستیابی به قضاوت آنان برگرداند. تحقیقی از اعتبار اعضا برخوردار است که اعضا، توصیف محقق را انعکاس دنیای اجتماعی خود بدانند (ایمان، ۱۳۸۸: ۱۸۱).

یافته‌ها

در این بخش، ابتدا مراحل تجزیه و تحلیل داده‌ها شرح داده می‌شود، سپس مفاهیم به دست آمده در هر مرحله که بر اساس پارادایم سه بخشی شرایط، کنش / کنش متقابل و پیامدها استخراج شده‌اند در هر مرحله کدگذاری مشخص می‌شوند و در انتهای مقوله اصلی و نظریه خلق شده بحث خواهد شد.

1. External Audits
2. Member Validation
3. Creswell

در مرحله کدگذاری باز، با هدف خرد کردن دادهها و مشخص کردن مفاهیم موجود و ویژگی‌ها و ابعادشان، بیش از ۵۰ مفهوم به دادهها الصاق شد، کدهایی مانند: زمان آزاد، جمعی گوش دادن به موسیقی، تقسیم‌بندی شباهنگی، نبود تغیر جایگزین و تأیید سلیقه عام. نرم‌افزار Nvivo با مشخص کردن قسمت‌های کدگذاری شده در هر مصاحبه با رنگ‌های مختلف و امکان مقایسه میزان کدهای مصاحبه و نقل قول‌های مصاحبه‌های مختلف، به شکل قابل توجهی فرایند انتخاب و کدگذاری مصاحبه‌ها را تسهیل کرد. همچنین در مرحله کدگذاری محوری محققان با هدف نمایش ارتباط مفاهیم، سعی در اتصال زیرمقوله‌ها به یکدیگر، حول محور یک مقوله داشتند؛ برای نمونه تمامی زیرمقولاتی مانند جمع‌گرایی، زمان آزاد در خوابگاه، نبود جایگزین دیگر و دسترسی آسان به موسیقی در فضای خوابگاه، حول محور مقوله «بافت فضایی» خوابگاه قرار گرفتند. در این مرحله چهار مقوله «بافت فضایی»، «انگاره»، «ضریب غیبت ذهنی» و «مُدگرایی»، پدیدار شد. در این مرحله نیز نرم‌افزار Nvivo با نمایش کدگذاری‌ها و تولید گزارش از آنها، این فرایند را سرعت بخشید. در انتهای مرحله کدگذاری انتخابی، تحلیل مجدد تمام کدها، مفاهیم حاصله و پیدا کردن خطوط مشترک آنها با هدف ساخت یک مقوله اصلی پوشش‌دهنده تمامی مقولات پدیدارشده، انجام گرفت. طی این مرحله، مقوله اصلی به عنوان «گذار موسیقیایی» نام‌گذاری شد. در ادامه، چهار مقوله حاصل شده، در مرحله کدگذاری محوری توضیح داده می‌شود و چگونگی متنج شدن مقوله اصلی از آنها بحث خواهد شد.

جدول شماره ۱. مفاهیم، مقولات و مقوله هسته

مقوله هسته	مقوله	مفهوم	گزاره
آنچه از خواص آهنگ است	تناسب مکانی	تناسب مکانی	«... سال اول که تازه کنکور داده بودم، او معلم خوابگاه، بیکار بودیم، جایی هم بلد نبودیم، حجم درس‌ها هم کمتر بود، ضبط همینشه روش نبود... اصلاً فراموش می‌کردیم که خاموشش کنیم...»
	تناسب زمانی	تناسب زمانی	«حتماً باید موقع ناهار یه چیزی گوش کنیم، بچه‌ها می‌گن یه چیزی بذار صداس دربیاد [یه آهنگی پخش کن]»
	هویت جمعی	هویت جمعی	«... وقتی خونه برم اصلاً هیچ کلپوم از این آهنگ‌ها رو گوش نمی‌دم ولی وقتی با جمع هستم گوش می‌دم هر چند اصلاً دوست ندارم... بعضی از آهنگ‌ها خیلی چرته... اما تو خوابگاه خوبیه، گوش می‌دیم، بعضی وقت‌ها ادم خوشش می‌اد، بعضی وقت‌ها هم فقط آهنگش مهمه...»
آنچه از هم‌ ذات‌ پنداری است	هم‌ ذات‌ پنداری	هم‌ ذات‌ پنداری	«... دوست دارم یه چیزی مثل این آهنگ برام رخ بده... یکی بیاد مث این آهنگ... یه جویی حس خوب به ادم بده...»
	فرافکنی	فرافکنی	«... این آهنگ رو قبل‌ از خیلی دوست داشتم، ولی الان چون منو باد کسی می‌ندازه دیگه گوش نمی‌دم... قبلاً خیلی گوش میدادم... تو هر حال و هوابی که بودم، تو راه تو خوابگاه، تو سرویس... ولی الان بشنومنش عصبی می‌ششم کلی اتفاق از جلو چشمام ردم می‌شمه...»
آنچه از خواص آهنگ است	حوالی پرتری	حوالی پرتری	«یه آهنگ رو بلند می‌کنیم، هممون باهاش می‌خونیم... دیگه خستگی روز بادمون میره... به حضور و وقتی بپاده از بالای داشتگاه می‌ایم پایین، آهنگ موبایل‌امون روشن... هممون باهاش می‌خونیم... داد می‌زیم...»
	جایگزینی و گسترش موسیقی	جایگزینی و گسترش موسیقی	«... ضبط همیشه روشنه... دیگه به متنش که گوش نمی‌دیم... اگه رپ باشه که دیگه هیچ... گاهی صداشو بلند می‌کنیم و همه بچه‌های اتفاق‌های اطراف هم جمع می‌شون تو اتفاق ما...»
آنچه از خواص آهنگ است	شکستن یکنواختی	شکستن یکنواختی	«تلویزیون که تو اتفاق‌ها نیست... وسیله تغیریحی دیگه‌ای هم نیست... درس نخونی... کاری نداری... موسیقی می‌داریم حال و هوامون عوض شه... خستگی‌مون در بیاد.... بعضی وقت، وقت دس خوندن هم بذاری بخونی بهتره... فضا عوض می‌شه...»
	بازار جهانی موسیقی	بازار جهانی موسیقی	«... بینامین خیلی دوست داشتم تو موبایلم هم بود، ولی یاکش کردم آخه بچه‌ها گفتند اینکه مُدش رفته... دیگه مُدش هه بره ادم دوست نداره گوش بده... به دوست‌هام که برسم موبایل همدیگه رو چک می‌کنیم... جدیدها رو برای هم بلوتوث می‌کنیم...»
آنچه از خواص آهنگ است	موج مقطعی موسیقی	موج مقطعی موسیقی	«... یه آهنگ که همه گوش بدن تو خوابگاه، ما هم گوش می‌دیم... فرق نداره باید دید دور، دور، کادوم آهنگه... دیگه خواننده مهم نیست کیه... مهم اینه که چی می‌خونه... خیلی وقت‌ها هم فقط آهنگش مهمه...»

فصلنامه علمی- پژوهشی

۹۸

دوره سوم
شماره ۴
۱۳۸۹
زمستان

بافت فضایی

«بافت فضایی» خوابگاه، جنبه‌های مختلف زندگی یک دانشجوی ساکن خوابگاه را مدنظر دارد. به این مقوله می‌توان از دو جنبه اصلی، یعنی بستر فضای خوابگاه و خود دانشجوی خوابگاهی نگریست. مفاهیم عمده‌ای که این مقوله برای پوشش آنها مورد استفاده قرار گرفته عبارتند از: زمان آزاد (فراغت) زیاد، هم‌اتاقی‌های هم سن و سال¹، گزینه‌های تفریح محدود، غربت و دوری از خانواده، ناآشنای با فضا و... تمام موارد فوق مؤید شرایط و بافتی² است که مشارکت‌کنندگان در حال تجربه آن هستند و در آن قرار دارند، برای مثال مشارکت‌کنندگان در مصاحبه خود جملات زیر را به کار می‌برند:

«... سال اول که تازه کنکور داده بودم، او مدام خوابگاه، بیکار بودیم، جایی هم بلد نبودیم، حجم درس‌ها هم که کمتر بود، ضبط همیشه روشن بود... اصلاً فراموش می‌کردیم که خاموشش کنیم...»

«... از وقتی خوابگاه پیش بچه‌ها او مدام بیشتر گوش می‌دم... البته بعضی از آهنگ‌ها اصلاً معنا ندارن، وقتی برمی‌گردم خونه حاضر نیستم بهشون گوش بدم... فقط اینجا تو خوابگاه، گوششون می‌دم...»

این شرایط، ویژگی‌ها و ابعاد خاصی دارد که فرد را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد. همچنین تأثیر شدید گروه دوستان، نوع موسیقی که این گروه می‌پسندد، جدایی از خانواده و آغاز یک زندگی جمعی جدید با فرهنگ‌های متفاوت، عدم دسترسی به تفریحات سابق مانند تماشای تلویزیون و ورزش کردن به دلیل کمتر شدن امکانات و عدم شناخت آنها، سبب می‌شود موسیقی به عنوان دردسترس‌ترین تفریح شناخته شود؛ از سوی دیگر، سلیقه‌های موسیقیابی هم‌اتاقی‌ها و همزمانی آن با فاصله گرفتن از کنترل خانواده و افزایش قابل ملاحظه زمان آزاد (فراغت) فرد سبب بالا رفتن شدید مصرف موسیقی می‌شود. همین عوامل سبب تجربه سبک‌های جدید و بیشتری از موسیقی می‌شود. یکی از مشارکت‌کنندگان در مصاحبه‌های خود بیان می‌کرد:

«... کم کم به چیزهایی که هم‌اتاقی‌های گوش می‌دادن علاقه‌مند شدم؛... خب، هم مجبور بودم، هم برام تکرار شده بود... خیلی از اینها بیشتر آهنگ‌کاش برامون خاطره شده...»

1. Peer Group

2. Context

شکل‌گیری مقوله تناسب زمانی به عنوان زیرمقوله «بافت فضایی» خوابگاه، با هدف پوشش دادن مفاهیمی که به نوعی مسئله زمان در آنها مطرح بود، صورت پذیرفت. این مقوله مفاهیمی مانند تقسیم‌بندی شباهنگ روز و گوش دادن هر آهنگ در زمان ویژه خود را داراست. مثلاً صبح آهنگ سنتی و آرام و بعدازظهر بعد از کار روزانه آهنگ‌هایی با ریتم تند و شاد، و یا مفهوم اختصاص زمانی خاص برای گوش دادن به موسیقی، مثلاً هر شب قبل از خواب یا همزمان با درس خواندن و یا زمان اختصاصی موسیقی که فرد حتماً باید زمان مشخصی را موسیقی گوش کند، مثلاً در جمع دوستان یا روزهای تعطیل. این زمان صرفاً به موسیقی اختصاص داشت. این مفهوم در جملات زیر نمایان است.

«حتماً باید موقع ناهار یه چیزی گوش کنیم، بچه‌ها می‌گن یه چیزی بدار صدایش دربیاد [یه آهنگی پخش کن]»

مفهوم «هویت جمعی» نیز به عنوان یکی از زیرمقوله‌های بافت فضایی خوابگاه شامل تأثیر جمع بر اعضای آن و تسلط علاقه جمع برای فرد است که خود سبب ایجاد سلیقه‌ها و نیز خاطرات یکسان می‌شود. گاه همین سلیقه یکسان برگرفته از تجربه‌های کمایش همانندی است که اعضای جمع داشته‌اند. همان‌گونه که مشارکت‌کنندگان بیان می‌کردند، موسیقی‌هایی را بر اساس هویت فردی خود گوش داده و برای حفظ و نشان دادن آن، گزیده^۱ موسیقی مطلوب خود را در تلفن همراه و یا دستگاه پخش موسیقی همراه^۲ نگهداری می‌کردند. آهنگ‌های خاصی نیز هستند که تنها حول محور هویت جمعی شکل می‌گیرند. این آهنگ‌ها متعلق به جمع بوده و صرفاً در میان جمع به آن گوش داده می‌شود. به بیان مید، گاه «من فاعلی»^۳ و «من مفعولی»^۴ به شیوه‌ای غیرمتعارف با یکدیگر ممزوج می‌شوند که این دو، حس خاص تعالی یافتن را که واکنش شخص با واکنش دیگران یکسان است، تولید می‌کند. چنین ذهنیتی در مورد یکی شدن و اتحاد پیدا کردن با همه کسانی که در اطراف شخص هستند - یک حس جمعی وجود مشترک - شبیه چیزی است که دورکیم به سوختن جمعی^۵ تعبیر می‌کند (اصلی، ۱۳۸۳: ۴۹۶).

بنابراین «هویت جمعی» یک دسته از آهنگ‌های خاص را شامل شده که تنها، با هم بودن به آن

1. Selection
2. Mp3 Player
3. I
4. Me
5. Effervescence

معنا می‌بخشد، هرچند در تضاد با سلیقه شخصی تک‌تک افراد گروه باشد و در ضمن خاطره با هم بودن را به آهنگ‌ها متصل می‌کند. مشارکت‌کنندگان در صحبت‌های خود این چنین می‌گفتند:

«... وقتی خونه برم اصلاً هیچ‌کدام از این آهنگ‌ها روگوش نمی‌دم ولی وقتی با جمع هستم گوش نمی‌دم هرچند اصلاً دوست ندارم... بعضی از آهنگ‌ها خیلی چرتنه... اما تو خوابگاه خوبه.

گوش نمی‌دیم، بعضی وقت‌ها آدم خوشش می‌یاد، بعضی وقت‌ها هم فقط آهنگش مهمه...»

«... وقتی دور هم هستیم هرچی بقیه گوش بدن من هم گوش نمی‌دم...»

«... وقتی از سالن مطالعه برمی‌گردم من هم هموزنی که تو اتفاق دارن گوش می‌یان، گوش نمی‌دم...»

«... این آهنگ که گوش نمی‌دم [آنچه دل من، دل ساده من تا کی میخای خیره بموئی به عکس روی دیوار... از اون چی موند برات بجز یه قاب عکس رو به روت...] حرف نصف دوستامه، منو یاد یکی از دوستام می‌ندازه آنچه اون هم مثل این آهنگ یه قاب عکس از طرف، یادگاری داره... آهنگه هرجا پخش بشه یاد اون نمی‌او قتیم... بعضی وقتاً بش نمی‌گیم، خودش هم نمی‌دونه...».

«... ۹۰ درصد بچه‌های خوابگاه مثل آهنگ‌های امروزی هستن... درد جامعه‌ست... بعضی از همین آهنگ‌های رب که می‌گن خوب نیست اگه بشون گوش بدی می‌بینی داره حرف جوونا رو نمی‌زنه...»

«اقتضای سنی» به عنوان مفهومی که با مقوله مُدگرایی در ارتباط مقابل است، (ر. ک. نمودار شماره ۱) شامل عواطف، احساسات و تجربه‌های دامنه سنی مورد مطالعه یعنی جوانان است که بی‌تأثیر بر نیاز و مصرف نوع خاص موسیقی نیست. بر اساس اقتضای سنی، علاقه به موسیقی پاپ بیش از موسیقی سنتی است. جوان خوابگاهی، تجربه‌های خاص سنی خود بیشتر از لحاظ عاطفی - احساسی) را می‌گذراند که این تجربه‌های سنی از ورود به محیط جدید، دوری از خانواده و استقلال نسبی تأثیر پذیرفته و نیاز وی را به موسیقی، آن هم نوع امروزی آن که هر دو مفاهیم عشق و نفرت را با هم در میان دارد، افزایش نمی‌دهد؛ همچنین با توجه به هیجان‌ها، تحرک بدنی و انرژی بالا به دنبال تخلیه روانی خود است که به دلیل دسترسی نامناسب و نامتوازن به تفريحات، موسیقی جایگزین آن شده است. برای مثال برای تخلیه روانی خود آهنگ‌های نفرین را برمی‌گزیند و یا برای تحرک جسمی خود آهنگ‌های

با تسلط ملودی بر هارمونی را انتخاب نموده که شامل برتری موسیقی هیجانی در آهنگ‌های مطرح روز است؛ و یا سبک موسیقی رپ را که خود تحرک خودانگیخته‌ای را به همراه دارد، گوش می‌دهد. یکی از مشارکت‌کنندگان می‌گفت:

«... وقتی از دست دوستم ناراحتم /ین آهنگ نفرین (الهی سقف آرزویت خراب بشه روی سرت، بیای بینی که همه حلقه زدن دور و برت...) رو بلند می‌ذارم تا بشنوه. اونم می‌دونه، خودش هم همین کارو می‌کنه، خوب این آهنگ‌ها به درد همین موقع‌ها میخورن...»

مُدَگْرَايِي

این مفهوم که می‌توان آن را با صنعت فرهنگ مرتبط دانست به شکل ملموس و قابل توجهی از داده‌های پژوهش متوجه شد. این مفهوم که به عنوان برچسب مفاهیمی همچون تب بازار، موج جدید یک موسیقی، جریان چرخشی تغییر و تعویض موسیقی روز، سرعت تغییرات آلبوم‌ها و خواننده‌های مطرح و لیست برترین‌ها^۱ وغیره انتخاب شده است، سعی در نمایش تأثیر ناخودآگاه و بعضًا ناآشکار و پنهان بازار موسیقی و مباحث مرتبط دارد که به شکل قابل توجهی به نوع انتظار افراد از این نوع موسیقی‌های جدید نیز اشاره دارد؛ بدین معنی که جمله‌های مشارکت‌کنندگان در تحلیل اولیه مصاحبه‌ها که شامل مواردی همچون: «... اینا جدیده...»، «... موسیقی جدید همین طوریه [سریع تغییر می‌کند...]»، «... قبلًا بامفهوم بود، الان روزمره است...» و مواردی از این قبیل، حاکی از این است که مشارکت‌کنندگان به عنوان کنشگران این عرصه انتظار خود را از موسیقی روز پیشاپیش در سطح پایینی تعیین کرده‌اند؛ به عبارت دیگر، مصرف کنندگان موسیقی روز به دنبال مفاهیم فاخر و سطح کیفی بالا در این نوع موسیقی نیستند و در پی آن، به دلیل انتظار ساده، روزمره و انتظار کارکردی اینگونه برای موسیقی روز، به راحتی حاضر به همراه شدن با تب این موسیقی و تغییرات سریع آن و حتی پذیرش این موسیقی در مقام موسیقی مطرح روز، به رغم همخوانی کامل با سلایق ثابت فردی‌شان هستند. برای مثال یکی از مشارکت‌کنندگان بیان می‌کرد:

«... خوب الان پاپ بیشتر رو دوره، ممکنه بعداً رپ خیلی رو دور بیاد... /ون وقت ممکنه /ون رو هم گوش بدم... شاید راک بیاد رو دور... فرق نداره...»

البته در این بین نکات پیرامونی متعددی دخالت دارد مثلاً از سوی دیگر، سرعت این

تغییرات در موسیقی و عوض شدن و نوشدن پی در پی با ذات تنوع طلبی جوان سازگار است و علاوه بر این سرعت تغییر و حتی سرعت آهنگ و تنوع آن با ویژگی جوان دانشجوی ایرانی که در حال گذار با سرعت بالا از جامعه سنتی به جامعه مدرن و حتی پسامدرن است، سinxیت قابل توجهی دارد و تمام این عوامل سبب دلنشیانی موسیقی روز و خوشایند بودن آن می‌شود در حالی که حتی ممکن است پیوند مفهومی خاصی بین متن آن ترانه و تجربه‌های جوان وجود نداشته باشد. این موج موسیقی در جامعه، با ویژگی‌های گفته شده به فضای خوابگاه نیز وارد شده است. برای مثال مشارکت‌کنندگان در مصاحبه این‌گونه مطرح می‌کردند:

«... بنیامین خیلی دوست داشتم تو موبایلم هم بود، ولی پاکش کردم آخه بچه‌ها گفتمن اینکه مُدش رفته... دیگه مُدش که بره آدم دوست نداره گوش بده... به دوست‌هام که برسم موبایل هم‌ایگه رو چک می‌کنیم... جایها رو برای هم بلوتوث می‌کنیم...»

«... یه آهنگ که همه گوش بان تو خوابگاه، ما هم گوش می‌دیم... فرق نداره باید دید دور، کاموم آهنگه... دیگه خواننده مهم نیست کیه... مهم اینه که چی می‌خونه... خیلی وقت‌ها هم فقط آهنگش مهمه...»

انگاره^۱ (تصویر)

مشارکت‌کنندگان در این پژوهش به عنوان کنشگرانی که آهنگ‌ها را گزینش و مصرف می‌کردند، هریک، ذهنیت خاصی را در مورد آهنگ و دلیل گوش فرا دادن به آن (به عنوان یک کنش) داشتند. مفهومی که می‌تواند به عنوان شاخص، دربرگیرنده تمام این ذهنیت‌ها باشد، به عنوان «تصویر دیگری» نام‌گذاری شد که مفاهیم چندگانه و چند بعدی از آن قابل استخراج است. از یک سو تقریباً تمامی مشارکت‌کنندگان برای گوش دادن به هر نوع خاصی از موسیقی، نوعی تصویر ذهنی برای خود می‌ساختند؛ به این معنی که موسیقی برای آنها به یک تصویر (انگاره) تبدیل می‌شد که خود تحت تأثیر عواملی چند بود. نکته مهم اینکه پس از ایجاد این تصویر در ذهن فرد، ملاک وی برای انتخاب و نوع برقراری ارتباط با موسیقی بر اساس این تصویر تعیین می‌شد. این تصویر دارای ویژگی‌های زیاد و گاه متضاد بود؛ مثلاً در افراد مختلف از تصویر بودن با یک فرد خاص (دیگری) تا زنده شدن خاطره (تصویر) فرد دیگری [تجربه شخصی یک دوست] متغیر بود که می‌توان بر روی آنها به ترتیب نام تخیل و خاطره را نهاد. یکی از دختران مشارکت‌کننده می‌گوید:

«... این آهنگ رو قبلاً خیلی دوست داشتم، ولی الان چون منو یاد کسی میندازه دیگه گوش نمی‌دم... قبلاً خیلی گوش می‌دادم... تو هر حال و هوایی که بودم، تو راه، تو خوابگاه، تو سرویس... ولی الان پشنومش عصبی می‌شم. کلی اتفاق از جلو چشمam رد می‌شه...» مفهوم «انگاره» با دو شاخه اصلی که گفته شد، خود برخاسته از عواملی چند بود که تجربه شخصی فرد، نوع احساسات بهویشه احساسات فرد در شرایط خاص سنی (عشق یا نفرت)، تجربه هر نوع رابطه عاطفی و مواردی از این دست بود. آنچه بر اساس یافته‌ها می‌توان ادعا نمود آن است که تمام مشارکت‌کنندگان به نوعی، تصویر ذهنی خاصی از موسیقی مورد مصرف خود داشتند. این تصویر که عمده‌ایک تصور از دیگری (محبوب/ معشوق) خیالی به صورت تخیل خلاق بود، این امکان را به فرد می‌داد تا به وسیله موسیقی این تصویر را بسط و گسترش دهد و به نوعی رابطه (یا یک برش از زندگی) را به صورت ذهنی و کاملاً خلاقانه (و سرشار از خیال) از طریق موسیقی برای خود احیا کند. در این بین تعدادی از مشارکت‌کنندگان این تصویر از دیگری را تا اندازه زیادی به صورت واقعی تجربه کرده بودند و موسیقی بیشتر جنبه یادآوری خاطرات گذشته و یا حتی دغدغه حاضر را برای آنها داشت و گروهی دیگر با هدف شبیه‌سازی - هم‌ذات‌پنداری و یا تجربه ذهنی (مجازی) سعی در پرورش این تصویر دیگری داشتند. در نهایت، داشتن یک تصور از موسیقی مورد مصرف برای مشارکت‌کنندگان به عنوان یک کنش متقابل، مشهود می‌نمود که این تصور، گاه به سمت تخیل و گاه به سمت تجربه سوق پیدا می‌کرد. یکی دیگر از مشارکت‌کنندگان می‌گوید:

«... دوست دارم یه چیزی مثل این آهنگ برام رخ بده... یکی بیاد مث این آهنگه... یه جوری حس خوب به آدم بده...».

ضریب غیبت ذهنی

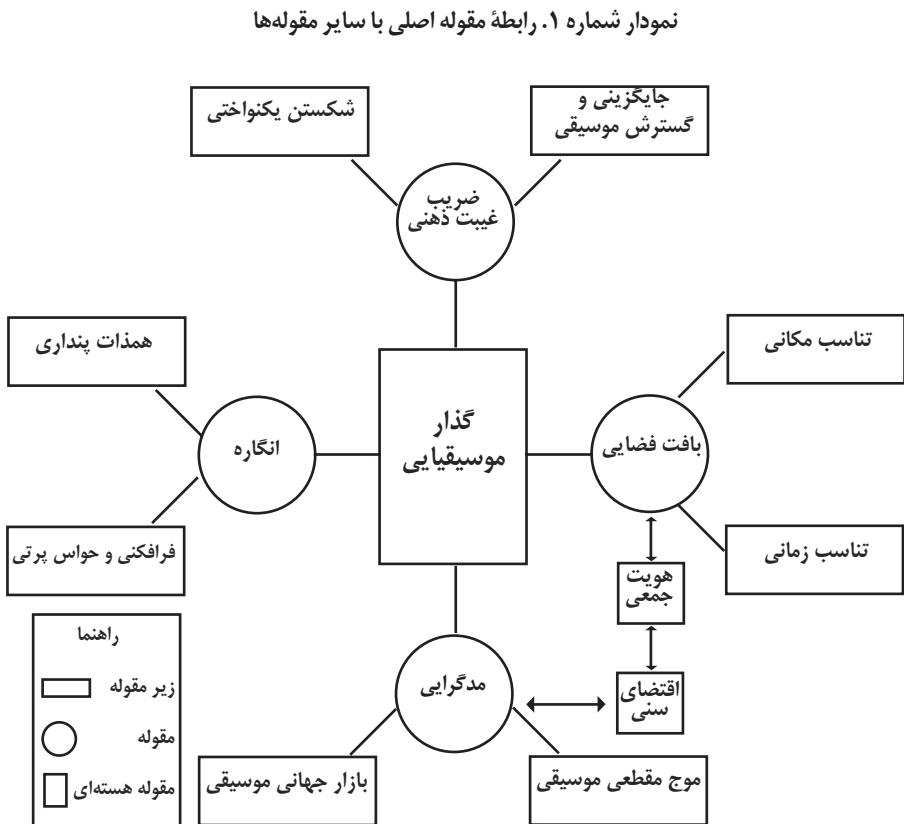
مشارکت‌کنندگان در مواجهه با موسیقی هریک رویکرد منحصر به فرد و در عین حال دارای نقاط اشتراک زیادی را اتخاذ می‌کردند. در این بین مفهومی که بین بیشتر مشارکت‌کنندگان مشهود بود، نوعی بی‌توجهی مستقیم به موسیقی بود که این مفهوم در افراد مختلف به شکل‌هایی

مانند «گوش دادن به موسیقی در حین کارکردن»، «گوش دادن به موسیقی در حین رفت و آمد»، «روشن بودن تمام مدت موسیقی در فضای خوابگاه» مشاهده شد. با توجه به این مطلب، می‌توان این پدیده را «ضریب غیبت ذهنی» نام‌گذاری کرد؛ به شکلی که به هر میزان که فرد در مواجهه با موسیقی توجه انتخابی را به کار می‌گیرد، شامل ضریب کمتری از غیبت ذهنی است و هرچه موسیقی در پس زمینه قرار گیرد، (هم‌زمان با فعالیت‌های دیگر) و در پی آن توجه کمتری معطوف به آن شود، ضریب غیبت ذهنی در آن مورد افزایش می‌یابد؛ به دیگر سخن، فرایند هوشیار و توجه آگاهانه فرد کاهش می‌یابد که می‌توان از آن به عنوان غیبت ذهن [هوشیار] یاد کرد؛ حال، هرچه این توجه آگاهانه برای فرد کمتر شود می‌توان گفت ضریب غیبت ذهنی افزایش پیدا کرده، یعنی ذهن هوشیار فرد در این مقطع، غایب است و حضور آگاهانه ندارد.

برای مثال یکی از آنان می‌گوید:

«... ضبط همیشه روشه... دیگه به متنش که گوش نمی‌دیم... اگه رپ باشه که دیگه هیچی... گاهی صداشو بلند می‌کنیم و همه بچه‌های اتاق‌های اطراف هم جمع می‌شون تو اتاق ما...». بر این اساس می‌توان تمام مشارکت‌کنندگان را روی یک طیف که در یک طرف آن بیشترین ضریب غیبت ذهنی و در طرف دیگر آن کمترین مقدار ضریب غیبت ذهنی قرار دارد، طبقه‌بندی و دسته‌بندی کرد و ویژگی‌های هر قسمت از طیف را بر شمرد. علاوه بر این، تفاوت‌های قابل توجهی در نوع و میزان مصرف موسیقی مشارکت‌کنندگان - بر حسب اینکه در کدام سوی طیف قرار می‌گیرند (ضریب غیبت ذهنی آنها به چه میزان است) - مشاهده شد؛ ضمن آنکه همین امر سبب شده میزان تأثیرپذیری مشارکت‌کنندگان نیز به شدت تحت تأثیر این ضریب قرار گیرد؛ یعنی با افزایش ضریب غیبت ذهنی، میزان توجه انتخابی^۱ و در پی آن میزان هم‌ذات‌پنداری و تأثیرگذاری مستقیم موسیقی کاهش می‌یابد و به جای آن تأثیر ناهوشیار و غیرمستقیم موسیقی (آرامش و تخلیه روانی) کارکرد مؤثر و پُررنگ‌تری پیدا می‌کند.

گذار موسیقیایی

مفهوم هسته‌ای^۱ (اصلی) این پژوهش با عنوان گذار موسیقیایی، بر اساس چهار زیرمقوله مدل پارادایمی (نمودار شماره ۲) شکل گرفته است. این مقوله ناظر به مسیری است که یک دانشجوی ساکن خوابگاه از بدرو ورود به این مکان تا پایان سکونت خود تجربه می‌کند. این مقوله هسته‌ای در پی آن است تا الگویی را از رابطه جوان دانشجوی ساکن خوابگاه در مدت زمان سکونت در خوابگاه و موسیقی ارائه کند. برای تشریح هرچه بیشتر این مقوله نیاز است رابطه فرد با موسیقی در مقاطع زمانی مختلف مورد بررسی قرار گیرد. بر این اساس سه مقطع قابل ذکر است؛ مشارکت‌کنندگان در مقطع پیش از

1. Core Category

ورود به دانشگاه در حال تجربه رابطه خاص با موسیقی بوده‌اند، مصرف موسیقی در این مقطع توسط فرد، به زمینه و سابقه موسیقی مورد مصرف در خانواده بستگی دارد. مقطع مورد بررسی بعدی بدو ورود به خوابگاه و سال اول سکونت است. در این مقطع، میزان مصرف موسیقی به دلیل افزایش وقت آزاد (فراغت)، افزایش ناگهانی و بسیار قابل توجهی دارد و موسیقی مورد مصرف به شدت تحت تأثیر گروه دوستان (هم‌اتاقی‌ها) قرار می‌گیرد. مقطع سوم در این مسیر زمانی، سال‌های میانی یعنی سال دوم و سوم است. در این مقطع از شدت تغییرات به نسبت دوره پیشین کاسته می‌شود و اگرچه میزان مصرف در آن بالاست، ولی نسبت به دوره قبل کمتر است؛ به علاوه به مرور با شیب کمی این میزان کاهش می‌یابد. در این دوره فشار هم‌اتاقی‌ها به دلیل پذیرش متقابل سلیقه‌های فردی توسط افراد و به نوعی، عادت کردن (کنار آمدن) با سلایق دیگران کاهش می‌یابد. مقطع نهایی مورد بررسی در این پژوهش دوره پایانی سکونت در خوابگاه (سال چهارم) است. در این مقطع با افزایش حجم مطالب درسی و دسترسی و شناخت مطلوب از دیگر گزینه‌های تفریح، میزان مصرف موسیقی دچار کاهش محسوسی می‌شود و ذائقه فرد که به طور عمده در دو مرحله قبل شکل گرفته، تشییت می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

در این بخش در پی آن هستیم تا با شرح کامل مدل پارادایمی، خط داستان برآمده از داده‌های پژوهش را مشخص سازیم. این خط داستانی که با محوریت مقوله هسته‌ای (اصلی) یعنی «گذار موسیقیایی» پدید آمده، سعی در ارائه وضعیتی کلی دارد که تمام مشارکت‌کنندگان را دربر گیرد؛ علاوه بر آن بر اساس پارادایم سه‌بخشی شرایط، کنش - کنش متقابل و پیامدها، سازماندهی شده باشد (ر. ک. مدل پارادایمی، نمودار شماره ۲). همان‌گونه که پیشتر در توضیح مقولات به طور مفصل بحث شد، جوان دانشجو با قرار گرفتن در محیط خوابگاه، شرایط خاصی را تجربه می‌کند که عمدت‌ترین آنها مواجه با «بافت فضایی» خوابگاه به معنای تمام شرایط مکانی و شخصی است که ناشی از قرار گرفتن در این فضاست. بافت فضایی خوابگاه دربر گیرنده دو مقوله است: «تناسب زمانی» به معنای اختصاص زمان‌های خاص برای گوش دادن به موسیقی و تقسیم‌بندی شب‌نه روز برای مصرف هر موسیقی

در مقطع خاصی از روز؛ و «تناسب مکانی» به معنای تمام شرایطی که به دلیل قرار گرفتن در مکان فیزیکی خوابگاه (اتاق) به عنوان بستر کنش، رخ می‌دهد.

علاوه بر این، هویت جمعی به فضای تعاملاتی اطلاق می‌شود که حاصل ورود فرد به گروه دوستان هم‌اتاقی و ناظر به تجربه‌هایی است که فرد از این رهگذر کسب می‌کند. مشارکت‌کننده، در این فضای صورت دسته‌جمعی به موسیقی‌های خاصی گوش فرا می‌دهد و با ذائقه‌های مختلفی آشنا می‌شود.

مفهوم «اقتصادی سنجی» به این امر اشاره دارد که مشارکت‌کننده در این سنین در حال تجربه درگیری‌های ذهنی و عینی خاص عاطفی و احساسی است. مجموعه عواملی که مطرح شد، به عنوان شرایط علی‌تأثیرگذار بر دانشجوی ساکن خوابگاه در ارتباط با مصرف موسیقی مطرح است. در عین حال «مُدگرایی» و انتخاب موسیقی‌های مطرح روز در جامعه ایران و شرایط «بازار جهانی موسیقی» و تحولاتی که در این حوزه رخ می‌دهد مانند: گسترش روزافزون موسیقی پاپ، تبلیغات وسیع بر روی آن، تبدیل موسیقی به کالا و شکل‌گیری بازار و صنعت حوزه موسیقی در گستره جهانی، به عنوان شرایط مداخله‌گر در الگوی مصرف موسیقی مشارکت‌کننده‌گان شناخته می‌شوند.

مشارکت‌کننده‌گان با قرار گرفتن در شرایط علی و مداخله‌گر گفته شده، به اتخاذ راهبردهایی دست می‌زنند که با عنوان «جایگزینی و گسترش موسیقی» و «افزایش ضریب غیبت ذهنی» در مدل پارادایمی آورده شده است. «جایگزینی و گسترش موسیقی» نمایانگر مفهومی است که بیان می‌دارد. با افزایش مصرف موسیقی توسط مشارکت‌کننده‌گان به دلیل شرایط گفته شده، آنها به جایگزینی موسیقی به جای دیگر تفریحات دست می‌زنند که این امر به دلایل گوناگون همچون ورود به محیط جدید و ناآشنایی با امکانات تفریحی این محیط و آسانی دسترسی به موسیقی به عنوان سرگرمی و نیاز احساسی - عاطفی صورت می‌پذیرد؛ از سوی دیگر، میزان مصرف موسیقی به شکلی افزایش می‌یابد و جایگزین دیگر تفریحات می‌شود که سبب تغییر جایگاه آن در ذهن فرد می‌شود و نوع رابطه فرد با موسیقی اهمیت بیشتری در ذهن وی پیدا می‌کند؛ به عبارتی، موسیقی بخش عمدی از فضای ذهنی مشارکت‌کننده را به خود اختصاص می‌دهد.

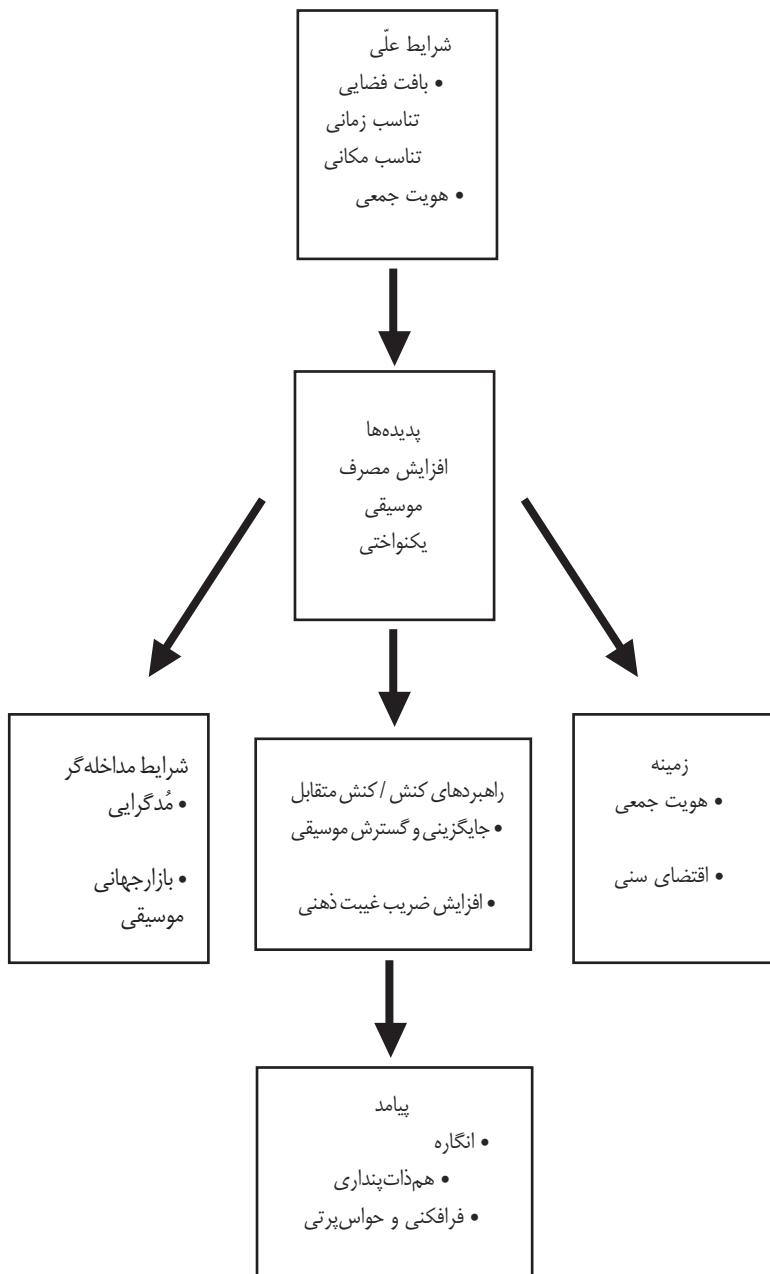
«افزایش ضریب غیبت ذهنی» که به عنوان راهبردی در مقابل قرارگیری در شرایط فوق و افزایش میزان مصرف موسیقی توسط مشارکت‌کنندگان در پیش گرفته می‌شود، به این امر اشاره دارد که هرچه فرد در مواجهه با موسیقی توجه انتخابی را به کار می‌گیرد، شامل ضریب کمتری از غیبت ذهنی می‌شود و هرچه موسیقی در پس زمینه قرار گیرد (هم‌زمان با فعالیت‌های دیگر) و به تبع آن توجه کمتری معطوف آن شود، ضریب غیبت ذهنی در آن مورد افزایش می‌یابد که می‌توان از آن به عنوان غیبت ذهن [هوشیار] یاد کرد.

قرار گرفتن مشارکت‌کنندگان در چنین شرایطی و در نتیجه اتخاذ راهبردهای «جایگزینی و گسترش مصرف موسیقی» و «افزایش ضریب غیبت ذهنی» ذهن هوشیار، پیامدی را برای آنها در بر داشت. این پیامد، نوعی انگاره یا تصویرسازی است؛ به این معنا که مشارکت‌کنندگان در فرایند مصرف موسیقی به نوعی انگاره یا تصویرسازی دست می‌زنند که با توجه به نوع و میزان موسیقی مورد مصرف فرد، این انگاره در دو سوی یک پیوستار قرار دارد. در این پیوستار در یک جهت هم‌ذات‌پنداری کامل با موسیقی و در جهت مخالف، فرافکنی و حواس‌پرتی کامل از وقایع و زندگی روزمره وجود دارد. برای مثال فردی با میزان بالای مصرف موسیقی و در نتیجه ضریب غیبت ذهنی بالا، طبعاً تأثیرپذیری کمتری از موسیقی مورد مصرف خود (به دلیل غیبت ذهن هوشیار) دارد و می‌توان ادعا کرد وی در پیوستار انگاره‌سازی، به سمت فرافکنی و حواس‌پرتی نزدیک‌تر است.

فرایند تحولات یادشده و الگوی پدیدارشده بر اساس مدل پارادایمی به علاوه مقوله هسته‌ای استخراج شده از داده‌های پژوهش، در مجموع ما را به هدف ارائه یک مدل و نظریه عینی^۱ معطوف به زمینه بر اساس داده‌های اولیه پژوهش نزدیک ساخته و هدف ارائه الگویی را که تمام مشارکت‌کنندگان را دربرگیرد، برآورده ساخته است.

نمودار شماره ۲. مدل پارادایمی

فصلنامه علمی-پژوهشی

۱۱۰

دوره سوم
شماره ۴
۱۳۸۹
جمهوری اسلامی ایران

منابع

- آزاد ارمکی، ت. (۱۳۸۱) نظریه جامعه‌شناسی، تهران: سروش.
- اصلی، د. (۱۳۸۳) نظریه جامعه‌شناسی، اصول و مبانی کلاسیک، مترجم: علی اکبر میر مهدی حسینی، کرمان: انتشارات شهید باهنر.
- ایمان، م. (۱۳۸۸) مبانی پارادایمی روش‌های تحقیق کمی و کیفی در علوم انسانی، قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- زونیس، ا. (۱۳۷۷) موسیقی کلاسیک ایرانی، مترجم: محمد مهدی پور، تهران: انتشارات پارت.
- شوکر، ر. (۱۳۸۴) شناخت موسیقی مردم‌پسند، مترجم: محسن الهمایان، مؤسسه فرهنگی هنری ماهور: تهران
- صمیم، ر؛ قاسمی، و. (۱۳۸۸) «گرایش به مصرف گونه‌های موسیقی مردم‌پسند و میزان پرخاشگری در میان دانشجویان»، *فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران*، دوره ۲، شماره ۸، صص ۲۶۲-۲۴۳.
- فاضلی، م. (۱۳۸۴) «جامعه‌شناسی مصرف موسیقی»، *مطالعات فرهنگی و ارتباطات*، شماره ۴، صص ۵۳-۲۷.
- قاسمی، و؛ صمیم، ر. (۱۳۸۷) «مطالعه‌ای پیرامون رابطه قشربندی اجتماعی و مصرف فرهنگی با استفاده از داده‌هایی در زمینه مصرف موسیقی در شهر تهران»، *فصلنامه جامعه‌شناسی ایران*، دوره، شماره ۲۲، صص ۸۰-۱۰۱.
- قاسمی، و؛ میرزایی، آ. (۱۳۸۵) «جوانان و هنجرهای رسمی و غیررسمی موسیقی پاپ»، *نامه علوم اجتماعی*، شماره ۲۸، صص ۹۸-۱۲۲.
- کوثری، م. (۱۳۸۵) «هنر و مدرنیته در ایران»، *مجله حرفه هنرمندان*، شماره ۱۸، زمستان ۸۵، صص ۱۵۰-۱۵۵.

- Bennett, A. (2000) *Popular Music and Youth Culture: Music, Identity and Place*, Basingstoke: Macmillan.
- Bennett, A. (2008) "Towards a Cultural Sociology of Popular Music", *Journal of Sociology*, Vol.44 (-): 419-432.
- Creswell, J. W. (2007) *Qualitative Inquiry & Research Design, Choosing Among Five Approaches*, Second Edition, California: Sage Publication.
- Charmaz, K. (1995) "Grounded theory", in J. A. Smith, R. Harre and L. VanLangenhove (eds) ,*Rethinking Methods in Psychology*, Vol.- (-): 27-49.
- DeNora, T. (2000) *Music in Everyday Life*, Cambridge: Cambridge University Press
- Denzin, N. (2003) *Strategies of Qualitative Inquiry*, California: Sage Publications.
- Flick, U. (2004) *A Companion Qualitative Research*, London: Sage Publication.
- Glaser, B. G. and Strauss, A. (1967) *The Discovery of Grounded Theory: Strategies for Qualitative Research*, New York: Aldine de Gruyter.
- Holmes, C. et al. (2006) "Keep Music Live: Music and the Alleviation of Apathy in Dementia Subjects", *International Psycho geriatrics*, Vol. 18(4): 623-630.

- Jackson, J. (2001) "Youth and the Popular Music Business", *Queensland Journal of Educational Research*, Vol. 17 (1):-.
- Martin, P. J. (1995) *Sounds and Society: Themes in the Sociology of Music*, Manchester: Manchester University Press.
- O'Hara, K. and Brown, B. (2005) *Consuming Music Together: Social and Collaborative Aspects of Music*, Netherlands: Springer.
- Pinn, A. B. (2003) *The Religious and Spiritual Sensibilities of Rap Music*, New York: New York University Press.
- Patton, M. Q. (1987) *How to Use Qualitative Methods in Evaluation*, London: Sage Publications.
- Patton, M. Q. (1990) *Qualitative Evaluation and Research Methods*, (2_{nd} edition), Newbury Park, CA: Sage Publications.
- Patton, M. Q. (2002) *Qualitative Research and Evaluation Methods*, (3_{rd} edition), California: Sage Publications.
- Strauss, A. and Corbin, J. (1998) *Basics of Qualitative Research*, Second Edition, London: Sage Publications.
- Timothy, J. D. (2005) Introduction: "The Sociology of Music: Sounds, Songs, and Society", *American Behavioral Scientist*, Vol. 48 (-):1407-1409.
- Traver, M. (2002) *Qualitative Research through Case Studies*, London: Sage Publications.

فصلنامه علمی-پژوهشی

۱۱۲

دوره سوم
شماره ۴
۱۳۸۹
جمهستان